

РАН БОСИЛЕК И БАБА ЗНАЕ

chitanka.info

Имало едно време една богата, ала свидлива бабичка. Веднъж синовете и снахите ѝ отишли на работа. Тя останала сама в къщи. Към обед минал през селото един неин сродник. Отбил се при бабата да си почине.

На обед бабата му поднесла малко хляб и сол, па рекла:

— Прощавай, сродниче, че те гощавам само с хляб и сол. Ако бяха снахите тук, можеха да наготвят нещо за обед.

— Не бери грижа, бабо — рекъл гостенинът. — Като има хляб и сол, както и дребни бели камъчета, аз мога да направя от тях една гозба, та пръстите си да изядеш от сладина. Ако искаш, иди на двора, та събери шепа дребни камъчета. Измий ги хубаво с няколко води и ги донеси да ги сготвя.

Бабата отърчала, събрала камъчетата, донесла ги на гостенина и стъкнала огъня.

— Дай сега, бабо, няколко яйца и малко масло — рекъл гостенинът.

Бабата дала всичко на драго сърце, защото щяла да се научи от камъчета гозба да прави.

Гостът опържил яйцата и турил в тях дребните камъчета. Той сложил опържените яйца на трапезата и почнал да яде от тях. От време на време вадел по някое камъче, изблизвал го и го оставял на трапезата.

— Бре, че сладка гозба! — викнал гостенинът. — Хапни, бабо, да видиш!

Бабата лапнала едно камъче. Дъвкала, дъвкала и си счупила зъба.

— О-о-ох, проклетнико! — викнала тя. — Такава ли ти е гозбата от камъчета! Опържи яйцата, а камъчетата сложи само за пакост. Един пусти зъб имах, и него да нямам. И баба знае яйца да пържи. И не с масло, а с водица.

Гостенинът се засмял, па рекъл:

— Като знае баба, не биваше да чака снахите, та да си троши зъбите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.